

رییس کا نون سراسری در گفتگو با مجله ساختمان: پیمانکاران چگونه محله ساز شوند؟

به اعتقاد اکبر ترکان، برای بازسازی و نوسازی بافت های فرسوده، باید از پیمانکاران محله ساز استفاده و به سمت محله سازی با ساز و کار اقتصادی حرکت کنیم. به این معنا که محله های فرسوده باید به پیمانکار سپرده شود تا نسبت به ساخت محله هایی با رعایت اصول مهندسی اقدام کنند و در پیمانکاری محله سازی، تامین خدمات زیربنایی از جمله فضای سبز، مدرسه و... را در مسیر بازنگری طرح های بافت فرسوده مورد توجه قرار دهند.

صما، گروه تشکل ها- در شرایطی که بخش پیمانکاری کشور با مسائل پیچیده ای دست و پنجه نرم می کند و فعالان حوزه پیمانکاری با این خلا و بلا تکلیفی مواجهند که برای ادامه فعالیت خود چه راهی را در پیش بگیرند، رییس شورای مرکزی سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور گفته است: همانطور که پیمانکار انبوه ساز داریم، باید پیمانکار محله ساز نیز داشته باشیم.

به اعتقاد اکبر ترکان، برای بازسازی و نوسازی بافت های فرسوده، باید از پیمانکاران محله ساز استفاده و به سمت محله سازی با ساز و کار اقتصادی حرکت کنیم. به این معنا که محله های فرسوده باید به پیمانکار سپرده شود تا نسبت به ساخت محله هایی با رعایت اصول مهندسی اقدام کنند و در پیمانکاری محله سازی، تامین خدمات زیربنایی از جمله فضای سبز، مدرسه و... را در مسیر بازنگری طرح های بافت فرسوده مورد توجه قرار دهند.

وی همچنین گفته است: نه فقط ساختمانها بلکه تمام بافت فرسوده باید اصلاح و بازسازی شود. يك محله در بافت فرسوده را با سازوکار اقتصادی به گروه سازنده بدهیم تا بافت را اصلاح کند نه فقط اینکه درجاسازی کند. در این راستا محور تصمیم گیری در نوسازی بافت های فرسوده، وزارت راه و شهرسازی است و نظام مهندسی کمک دولت و مجری است.

بر اساس این گزارش، ترکان در حالی این اظهارات را مطرح کرده که انتقادات بسیاری از شیوه های کنونی احیا و بازسازی بافت های فرسوده می شود. به گونه ای که در این گونه فعالیت ها تنها ساختمان فرسوده بازسازی می شود که البته بدیهی است، این رویکرد موجب اصلاح بافت فرسوده نمیشود. از طرفی در بافت های فرسوده برخی

استان ها مثل تهران مجوز تراکم داده می شود که نتیجه آن ساخت یک آپارتمان چند طبقه به ازای تخریب هر واحد مسکونی است.

زیرساخت های اجرای پیمانکار محله ساز

حال پرسش این است که جامعه پیمانکاران چه تعریفی از «پیمانکار محله ساز» دارند و اجرایی شدن این طرح را نیازمند چه زیرساخت هایی می دانند؟

در همین رابطه رییس کانون سراسری پیمانکاران عمرانی ایران با ارزیابی مثبت از مطرح شدن این پیشنهاد به خبرنگار «صما» گفت: به نظر می رسد در قالب این طرح همانطور که زمین در اختیار پیمانکاران انبوه ساز قرار می گیرد و آنها شروع به ساخت و ساز انبوه در این مناطق می کنند، باید پیمانکارانی وجود داشته باشد که در بافت های فرسوده اقدام به ساخت و ساز و نوسازی این مناطق کنند.

حسن سعادت‌مند در خصوص زیرساخت های مورد نیاز برای اجرای طرح پیمانکاران محله ساز گفت: طرح پیمانکار محله ساز در کشورهای دیگر مرسوم و متداول و اجرا شده است. بر اساس آن افراد، گروه، شرکت ها و موسساتی در قالب developer پس از شناسایی مناطق فرسوده به صورت محله ای، برای نوسازی این مناطق وارد سرمایه گذاری می شوند. درواقع املاک موجود در آن مناطق را می خرند یا به صورت مشارکتی مسئولیت نوسازی آن محلات را برعهده می گیرند.

در این راستا شیوه مشارکتی به این صورت است که خود سازنده مستقیماً وارد مذاکره با مالک ملک مسکونی فرسوده می شود و سپس اقدام به نوسازی و ساخت آن ملک می کند. در این روش زمین از سوی مالک در اختیار سازنده قرار می گیرد و سازنده پس از ساخت با سرمایه خود، سهم مالک از ساختمان نوساز را به نسبت های معلوم و متداول به وی می دهد. در شیوه دوم سازنده خانه فرسوده را می خرد و شروع به تخریب و نوسازی آن خانه می کند و به جای آن ساختمان جدیدی می سازد و به فروش می رساند. هر دو روش مستلزم آن است که سازنده به عنوان سرمایه گذار وارد فرآیند نوسازی شود و به صورت مشارکتی یا مستقل سرمایه لازم را برای این امر تامین کند و در چنین حالتی امکان نوسازی بافت های فرسوده وجود دارد.

در این میان به اذعان سعادت‌مند، در شیوه پیمانکار محله ساز، شرکت های پیمانکار، منطقه و محله فرسوده را شناسایی در خصوص نوسازی ده ها خانه موجود در آن محله با مالکان مذاکره و یا کاملاً آنها را خریداری می کنند یا به طور مشارکتی وارد سرمایه گذاری می شوند.

یعنی همان اتفاقی که در مورد نوسازی یک خانه می افتد، در یک منطقه یا محله تکرار می شود و اتفاق می افتد. این پیمانکار در عین حال افزود؛ از طرف دیگر تجمیع این خانه ها می تواند یک سری امتیازات هم برای پیمانکاران که سرمایه گذاری می کنند و مالکان که زمین خود را به طور مشارکتی واگذار می کنند، به همراه داشته باشد. چون در شیوه تجمیع، امتیازاتی در نظر می گیرند که صرفه جویی در هزینه ها را برای آنها به دنبال دارد. بنابراین استفاده از این شیوه ها می تواند در بازسازی هر چه بهتر مناطق و بافت های فرسوده اثرگذار باشد.

پیمانکاران پروژه های بخش خصوصی را می سازند در این میان شاید بتوان گفت پیمانکاران که غالباً با دولت و دستگاه های اجرایی در خصوص اجرای پروژه های دولتی همکاری می کنند، از این طریق می توانند در حوزه ساخت و سازهای خصوصی نیز به عنوان پیمانکار وارد عمل شوند و اجرای پروژه ها را بر عهده بگیرند.

سعادت‌مند ضمن تایید این موضوع اظهار داشت: در اینجا می توان از ظرفیت های خالی پیمانکاران استفاده کرد. چون ممکن است برخی شرکت های پیمانکاری علاقه مند به نوسازی بافت های فرسوده و سرمایه گذاری در این حوزه باشند، منتهی باید به قدری سرمایه داشته باشند که بتوانند در این زمینه به صورت مشارکتی یا مستقل، سرمایه گذاری و پروژه ها را اجرا کنند.

وی در پاسخ به اینکه در این راستا پیمانکاران نیازمند چه امکاناتی هستند، گفت: برای عملیاتی شدن این طرح، باید یک سری تسهیلات و امکاناتی برای پیمانکاران فراهم کنند و شرایط سرمایه گذاری باید به گونه ای باشد که گروه های مختلف فعال در این حوزه، به جای سرمایه گذاری در بخش های دیگر، ترغیب به سرمایه گذاری در بخش نوسازی بافت های فرسوده شوند. اگر زیرساخت ها و ساختارهای این طرح تعریف و فراهم شود، قطعاً مورد استقبال پیمانکاران قرار می گیرد.

سعادت‌مند خاطرنشان کرد: این مستلزم آن است که شهرداری ها، وزارت راه و شهرسازی و ارگان های مرتبط با احیای بافت های فرسوده، به گونه ای برنامه ریزی و امتیازات و شرایطی را فراهم کنند که فعالان حوزه ساخت و ساز و از جمله پیمانکاران که مجریان پروژه های عمرانی هستند، راغب به این اقدام شوند. باید فرآیندی تعریف شود که به جای خریداری و تخریب و نوسازی خانه ها به صورت انفرادی، تجمیع آنها و نوسازی به صورت محلات در دستور کار قرار گیرد.

چه کنترلی در قراردادهای پیش‌بینی شده است؟ البته در این میان حسن‌فراہانی، فعال‌حوزه‌ساخت و ساز نیز معتقد است؛ با نیم‌نگاهی به بافت‌های فرسوده و ریزش‌در آن، بحث پیمانکار جزء یا محله‌ای را خواهید دید، ولی سوال اینجاست که در این زمینه چه کنترلی در قراردادهای و مشکلات پدید آمده توسط آنها اندیشیده شده است. خوشبختانه بعضی از دفاتر نوسازی در بافت فرسوده از مالکان حمایت کرده و در تنظیم پیمان‌راهنمایی می‌کنند و باید این را بپذیریم که پیمانکار هم به دنبال راه‌های گریز و سود سرشار است. در غیر این صورت، دادگستری و پرونده‌های موجود در خصوص کم‌کاری و یا رها کردن پیمانکاران تشکیل نمی‌شد تا پیمانکار به دنبال ماده 48 و کارفرما به دنبال ماده 46 و 47 شرایط عمومی پیمان و مال از دست رفته خود بگردد.

بر اساس این گزارش، به نظر می‌رسد که در این زمینه باید به طور دقیق برنامه‌ریزی و شرایط با تمام جزئیات سنجیده شود تا در نهایت این مسئولیت برعهده گروه‌های توانمند در حوزه ساخت و ساز قرار گیرد. باید دانست که در صورت فراهم کردن شرایط نوسازی هر چه سریعتر محلات فرسوده برای بخش خصوصی، دولت نیز منتفع و وضعیت برد ایجاد می‌شود.

رییس کانون سراسری در گفتگو با روزنامه جهان صنعت: طلب ۱۰ هزار میلیارد تومانی پیمانکاران

54 روز پیش سخنگوی دولت در جلسه‌ای که با حضور پیمانکاران برگزار شد، اعلام کرد که دولت تا پایان شش ماه اول امسال 15 هزار میلیارد تومان از بدهی پیمانکاران را پرداخت می‌کند. محمدباقر نوبخت در این جلسه به صراحت تاکید کرد پیمانکاران تردید نکنند که تا پایان شهریورماه سالجاری این رقم توسط دولت به پیمانکاران پرداخت شده است. حال با توجه به اینکه تنها سه روز تا

پایان شهریورماه باقی مانده، دولت توانسته تنها پنج هزار میلیارد تومان از این بدهی را پرداخت کند.

در این شرایط به سراغ حسن سعادت‌مندی، رییس هیات‌مدیره کانون سراسری پیمانکاران عمرانی ایران رفتیم که مشروح این گفت‌وگو در ادامه می‌آید.

بیش از یک ماه پیش پیمانکاران توانستند از سخنگوی دولت وعده پرداخت بدهی‌هایشان را بگیرند، در حال حاضر چقدر از آن وعده عملیاتی شده است؟

در آخرین جلسه‌ای که با آقای نوبخت داشتیم، آمار و اطلاعات بدهی پیمانکاران تشریح شد و ایشان در جواب اعلام کردند از 41 هزار میلیارد تومان بودجه عمرانی سال 94، 30 هزار میلیارد تومان به صورت نقدی و 11 هزار میلیارد تومان از طریق فروش اوراق مشارکت و... به پروژه‌های عمرانی کشور تزریق خواهد شد.

وی در ادامه به صراحت اعلام کرد که طبق برنامه‌ریزی صورت‌گرفته برای پرداخت 30 هزار میلیارد تومان نقدی به پیمانکاران، 15 هزار میلیارد تومان در نیمه اول سال 94 و 15 هزار میلیارد تومان دیگر در شش ماه دوم سال 94 به پیمانکاران پرداخت خواهد شد. وی در جلسه به صراحت تاکید کرد که «تردید نکنید تا پایان شش ماهه اول سال 15 هزار میلیارد تومان به دست پیمانکاران خواهد رسید.»

به طور کلی در شش ماهه اول سال چه میزان اعتبار به دست پیمانکاران رسید؟

طبق آمار حدود پنج هزار میلیارد تومان از این میزان به پیمانکاران پرداخت شده و 10 هزار میلیارد تومان باقی‌مانده است. برخی پیمانکاران اعلام می‌کنند از ابتدای امسال رقمی به آنها پرداخت نشده است.

درست است! این رقم به برخی پروژه‌ها تخصیص داده شد و امکان دارد برخی پروژه‌ها در اولویت پرداخت نباشند و رقمی به آنها نرسیده باشد.

سال 93 قرار بود با اولویت‌بندی پروژه‌ها مشکل پیمانکاران مرتفع شود. این اولویت‌بندی به کجا رسید و نتیجه چه شد؟

همان‌طور که می‌دانید، دولت تصمیم گرفت پروژه‌ها را به سه دسته تقسیم کند؛ اول پروژه‌هایی با پیشرفت 80 درصد به بالا که قرار شد این پروژه‌ها در اولویت پرداخت اعتبار قرار گیرند و هرچه سریع‌تر به بهره‌برداری برسند.

گروه دوم پروژه‌های زیر 20 درصد پیشرفت بودند که تصمیم به فسخ قرارداد آنها گرفته شد. دسته سوم پروژه‌های 20 تا 80 درصدی بودند که دولت تصمیم گرفت با تزریق اعتبار در حدی که هزینه نگهداری

آنها را تامین کند از افت و تخریب آنها جلوگیری کند. در این میان در قانون بودجه 93 پیشبینی شد که پروژه‌هایی نیمه‌تمام با پیشرفت زیر 50 درصد به بخش خصوصی واگذار شود.

پس از این اولویت‌بندی قرار شد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور آیین‌نامه اجرایی این طرح را تدوین کند.

در نهایت نیمه‌های سال 93 بود که در مراسمی با حضور نوبخت و جهانگیری از آیین‌نامه این طرح رونمایی شد.

در آن زمان بخش خصوصی و تشکلهای به نحوه تدوین این آیین‌نامه اعتراض داشتند، دلیلش چه بود؟

با توجه به اینکه در مراحل تدوین این آیین‌نامه از نظرات بخش خصوصی و تشکلهای مربوطه استفاده نشده بود، متأسفانه این آیین‌نامه عملیاتی نبود و نتوانست موفق شود.

اعتراضات به کجا رسید؟

در همان جلسه آقای نوبخت اعلام کرد که هنوز هم دیر نشده و می‌توانید نظرات و پیشنهادات را مطرح کنید اما دیگر کار از کار گذشته بود. در حالی که همواره اعلام می‌شود بخش خصوصی تمایلی به سرمایه‌گذاری در پروژه‌ها نشان نداده اما دلیل اصلی عدم استقبال این بود که آیین‌نامه تدوین شده جنبه اجرایی نداشت. در حال حاضر که حدود یکسال از آن زمان می‌گذرد، هنوز اتفاق عملیاتی و محسوسی رخ نداده و تکلیف پروژه‌ها مشخص نشده است.

حرف آخر؟

این روزها پیمانکاران در شرایط بسیار بدی قرار دارند و پروژه‌ها تقریباً تعطیل شده است. میزان مطالبات پیمانکاران از دولت بسیار سنگین شده است.

حال در شرایطی که تنها سه روز تا اتمام زمان تعیین‌شده توسط دولت برای حل بخشی از مشکل پیمانکاران باقی مانده، به نظر می‌رسد تحقق این وعده کمی دشوار است. البته امیدواریم قول نوبخت عملی شود و پیمانکاران در شش ماه دوم سال با امیدواری بیشتری فعالیت کنند.

مجمع عادی سالیانه مورخ ۲۷-۴-

مجمع عادی سالیانہ مورخ

۹۶/۴/۱۸

افطاری انجمن

فصلنامه های کانون

اسناد قانونی

گاه نامه کانون

497231183

روبیای کفش تبریز / حسین
سلاح‌ورزی، نایبرئیس اتاق

بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی

می‌گویند کسی که در هر سن و سالی آرزویی بزرگ در دل و رویایی دور و دراز در سر نداشته باشد برای ادامه زندگی شاداب و پرتحرک چیزی کم دارد. انسان از نوزادی تا کهنسالی و از دوره‌ای که اندیشه و فکر و یادش به حالت عادی فعالیت می‌کند دنبال به دست آوردن چیزی است که دیگران دارند و او در حسرت داشتن همان چیز است. این یک امر رایج است که آدمی به داشتن چیزی که در اختیار دیگران است نیز بسنده نمی‌کند و بالاتر و بیشتر از دیگران می‌خواهد. بدون چون و چرا باید این را بدانیم و در جوهره اندیشه‌مان باور بداریم که البته هر خواستنی در نهایت به نتیجه نمی‌رسد و انسان نیز به این نتیجه رسیده است که برای دوری از حسرت دردناک و کشنده، بام و سقف آرزوهایش را تا جایی قرار دهد که با واقعیات و توانایی‌اش و قابلیت‌های آتش هم‌اندازه باشد یا در جایگاهی باشد که او بداند در صورت تلاش بیشتر احتمال دارد به آن پله برسد. چرا چنین است؟ چون در دنیای واقعی همه انسان‌ها می‌دانند چوب سحرآمیزی ندارند که آن را به جسم و ماده‌ای بزنند و آن را به طلا تبدیل کنند تا موجب خوشبختی آنها شود. آدمی نیک می‌داند باید برای رسیدن به آرزو و رویایش از پرواز دادن بیش از اندازه خیال دوری کند و این تجربه بشری آسان به دست نیامده است.

رویای یک رئیس دولت

نهاد دولت از دیرباز تا امروز به شکل‌های گوناگون خود را بر جامعه انسانی تحمیل کرده است. این نهاد که البته ساخته و پرداخته ذهن انسان و برای برطرف کردن نیاز او پدیدار شده است نسبت به هر نهاد دیگری نیرو و توانایی بیشتری دارد. نهاد دولت شامل همه نهادهای موجود در قانون اساسی کشورها که یک کلیت واحد است و به ویژه شامل نهادهای اجرا، قانونگذاری و قضاست امکانات قانونی بسیار بالایی در اعمال قانون و مقررات دارد و از این نظر که قانون بالاترین قدرت است می‌تواند برخانواده، بر بنگاه و بر اجزای نهادهای مدنی دیگر تحمیل شود. به این ترتیب رئیس دولت در هر سرزمینی به لحاظ توانایی اعمال قدرت و تحمیل اراده‌اش بر جامعه، موقعیت ممتازی دارد. با این همه روسای دولت‌ها نیز نمی‌توانند رویاهای بلند و آرزوهای سترگ و دست‌نیافتنی را از ذهن به عمل درآورند و هر

خواسته‌ای را برای خوشایند خود و شهروندان بخواهند و آن را به مثابه دستور حکومت لحاظ کنند.

بر اساس قانون اساسی موجود در ایران رئیس دولت با رای اکثریت شهروندان به مقام ریاست دولت و ریاست جمهوری می‌رسد. حسن روحانی نیز در دو انتخابات پی‌درپی در سال‌های 1392 و 1396 بر رقبایش در مبارزات نفسگیر استیلا پیدا کرد و اکنون نزدیک به پنج سال است که رئیس‌جمهور ایران به حساب می‌آید. این رئیس دولت در ایران همانند سایر شهروندان ضمن اینکه برای شخص خود آرزو دارد برای سرزمین ایران که بر آن فرمان می‌راند نیز آرزوهای بلندی داشته و دارد. برخی از این آرزوها در قالب برنامه‌ها و اسناد بالادستی به شکل قانون و مقررات درآمده است و برخی دیگر از آرزوها ناگهانی به ذهن و اندیشه روحانی می‌رسد. روحانی چند روز پیش از تبریز که یک شهر بزرگ و تاریخی است دیدار می‌کرد. او در دیدار از بازار بزرگ تبریز و دیدن بازار کفاش‌ها هیجان‌زده شد و بنا بر سابقه‌ای که از کیفیت و زیبایی و استحکام کفش‌های تولیدی این شهر داشت آرزویش را بر زبان آورد و به مدیرانی که او را همراهی می‌کردند تصریح کرد کفش تبریز باید به یک برند جهانی تبدیل شود و اعتبار از دست‌رفته پیشین را در میان شهروندان کشورهای همسایه و کشورهای دیگر به دست آورد. این آرزوی بزرگی برای ایران و ایرانیان بوده و هست که در لحظه‌ای هیجانی بر زبان رئیس‌جمهور آمده است.

برند جهانی تبریز؟

حالا و پس از سپری شدن چند روز از بیان آرزوی رئیس دولت ایران مبنی بر اینکه «کفش تبریز» باید برند جهانی شود را می‌توان در ترازوی بررسی‌های کارشناسانه قرار داد و درباره اجرایی شدن آن بحث و گفت‌وگو کرد. هدف از این بررسی بیشتر شاید جلوگیری و هشدار دادن نسبت به برخی اقدام‌های احتمالی است که برای اجرای این خواسته روحانی اجرایی خواهد شد. نخستین پرسش این است که منظور از «کفش تبریز» که باید برند جهانی شود چیست. به طور مثال آیا باید یک بنگاه یا کارخانه یا گروهی از کفش‌دوزان کفش‌هایی تولید کنند که چشم‌نواز باشد، توانایی جلب نظر انواع سلیقه‌ها برای زنان و مردان، جوانان و میانسالان و کهنسالان در کشورهای همسایه، در اروپا و در آسیا و در سایر قاره‌ها را داشته باشد و در ضمن به لحاظ قیمتی همه گروه‌های درآمدی در جهان را جلب کند؟ واقعیت این است که این آرزوی رئیس‌جمهور که در شکل خام‌اش به رویا می‌ماند باید از ذهن دور شده و به دنیای واقعی نزدیک شود. به این معنا که از تجرید دور شویم و

به این پرسش جواب دهیم که مخاطب این خواسته رئیس‌جمهور کدام نهاد و کدام افراد هستند و چه گام‌هایی باید برداشته شود و چه تنگناهایی دارد.

کفش تبریز یا کفش ملی یا وین یا...؟

دردنیای واقعی و در عمل به ویژه در دنیای امروز هر کالای برندی در جهان از سوی یک بنگاه تولید می‌شود و به نام همان بنگاه یا نامی که بر مدل‌های گوناگون آن کفش گذاشته می‌شود مشهور است. به طور مثال در ایران پیش از انقلاب اسلامی «کفش ملی» یک برند شده بود و دست‌کم در داخل کشور به ویژه در میان اکثریت شهروندان خریداران و مشتریان وفاداری داشت. به نظر می‌رسد کفش ملی در ایران، یا هر برند کفش معتبر در جهان بیش از آنکه از سوی دولت‌ها و به ویژه رئیس دولت به مثابه آرزو معرفی و تبلیغ شود، محبوبیت و مقبولیت آن از درون تمایل شهروندان و مناسبات اقتصادی جامعه و شرایط جهانی برمی‌خیزد. حال نیز اگر قرار باشد کفش تبریز مبدل به یک برند جهانی شود، باید از درون مناسبات اقتصادی و سرمایه‌گذاری فردی خودانگیخته بیرون آید. می‌توان کبریت توکلی داشت یا شیرینی تواضع اما نمی‌توان کفش تبریز داشت آن هم با شرایط دولتی.

به داد صنعت برسیم

برخلاف تصور برخی که می‌اندیشند یک مزیت یا یک فعالیت برای همیشه می‌ماند، در دنیای امروز شتاب دگرگونی‌ها در هر حوزه از جمله صنعت به اندازه‌ای است که برندها باید بسیار استوار و محکم باشند تا پایدار بمانند. در ایران برندهایی داشتیم که به هر دلیل امروزه نیستند. ارج و جنرال در صنعت لوازم خانگی از نامدارترین آنها بودند و روغن نباتی قو و شکلات مینو نیز روزی می‌درخشیدند و اکنون چراغ آنها خاموش یا ضعیف است. به نظر می‌رسد ریاست دولت باید بیش از پیش نجات باقی‌مانده صنعت ایران را در دستور کار قرار دهد. روان‌سازی محیط کسب‌وکار در سطح بنگاه، صنعت، محیط ملی و محیط جهانی از وظایف دولت است تا صنعت ایران روزگاری را برای بازسازی و نوسازی و عبور از شرایط نابودی تجربه کند. اگر روزی نرخ بهره بانکی در ایران سامان گرفت، سیاست‌های ارزی از نوسان و انقلاب دور شد، سیاست‌های کلان اقتصادی مناسب اتخاذ شد و مناسبات اقتصاد ایران با دنیای بیرون از محیط ملی مناسب شد برندهای ایرانی در شرایط زاد و رشد قرار می‌گیرند. برندسازی یک روند و یک فرآیند است که نیاز به آرامش ذهنی و آسایش مادی دارد و در شرایط سخت و ناآرامی‌های

ناشی از آشوب پولی و ارزی و فشار شدید مالیاتی و تامین اجتماعی زاد و رشد نمی‌کند. مدیران اجرایی در دولت باید زمینه و بستر لازم برای پوشاندن لباس عمل به رویای رئیس دولت را با آرامش و بدون رانت فراهم کنند و بستر لازم برای سرمایه‌گذاری بزرگ در صنعت کفش دست‌دوز تبریز فراهم شود. اگر به داد صنعت امروز و موجود برسیم برندها ممکن است متولد شوند.

می‌گویند کسی که در هر سن و سالی آرزویی بزرگ در دل و رویایی دور و دراز در سر نداشته باشد برای ادامه زندگی شاداب و پرتحرک چیزی کم دارد. انسان از نوزادی تا کهنسالی و از دوره‌ای که اندیشه و فکر و یادش به حالت عادی فعالیت می‌کند دنبال به دست آوردن چیزی است که دیگران دارند و او در حسرت داشتن همان چیز است.

کارفرمایان؛ شرکای استراتژیک تامین اجتماعی / دکتر حمیدرضا سیفی

کارفرمایان به‌عنوان شرکای استراتژیک تامین اجتماعی، نقش بی‌بدیلی در پیشبرد اهداف این سازمان دارند. بدون حضور پررنگ کارفرمایان و فعالیت آنها در بازار کسبوکار، قطعاً هم چرخ توسعه از حرکت بازمی‌ایستد و هم بسیاری از کارگران به صف بیکاران می‌پیوندند.

حمایت دولت و تامین اجتماعی از کارفرمایان در واقع حمایت از تولید و اشتغال است. در جامعه‌ای که کارفرما با آرامش خاطر در فضای کسبوکار سرمایه‌گذاری می‌کند و تامین معیشت چندین نیرو را به عهده می‌گیرد، زندگی کارگران نیز از رفاه بهتری برخوردار خواهد بود، زیرا امنیت شغلی که در بستر مراودات کارگر-کارفرمایی به وجود می‌آید هم بر پیوستن به جرگه مشاغل کاذب و غیررسمی ارجحیت دارد و هم انتخاب‌های شغلی بیشتری را پیش روی جامعه کارگری می‌گذارد.

حمیدرضا سیفی، عضو هیئت‌مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایان ایران، در گفتگو با آتیه‌نو به مهم‌ترین چالش‌های پیش روی کارفرمایان اشاره می‌کند و در این میان انتقادهایی هم از

مقررات و قوانین دست‌وپاگیر می‌کند. به اعتقاد او، راه رونق فضای کسب‌وکار و تامین رضایت کارگران و کارفرمایان در عمل به قانون خلاصه می‌شود، به طوری که به باور او اگر دولت به تکتک وظایف قانونی‌اش در قبال کارگران و کارفرمایان عمل کند، تعامل بین کارگر و کارفرما نیز به سطح ایده‌آل خود خواهد رسید. گفتگو با این فعال تشکلهای کارفرمایی را از نظر می‌گذرانید.

فکر می‌کنید عمده دغدغه کارفرمایان در ارتباط با سازمان تامین اجتماعی در چه مسائلی خلاصه می‌شود؟

گاه برخی شعب سازمان تامین اجتماعی به برخی کارفرماها سخت می‌گیرند. به این صورت که گاه پرونده‌های حقوقی برای برخی کارفرماها تشکیل می‌شود و سپس برای بررسی به هیئت‌های بدوی و پس از آن هیئت‌های تجدیدنظر می‌رود، که همین روند چند ماه طول می‌کشد. پس از آن، پرونده به دیوان عدالت اداری سپرده می‌شود که در این صورت باید یکی دو سال منتظر نتیجه پرونده بمانیم.

در این بین تنها کسی که بیشترین فشار را تحمل می‌کند کارفرماست. ما انتظار داریم میزان تشکیل این پرونده‌ها کمتر شود و زمان رسیدگی به آنها نیز کاهش یابد.

به نظر شما برای کاهش این مشکلات، چه روشی باید پیش گرفته شود؟

سازمان تامین اجتماعی یک نهاد عمومی است و منابع مالی آن باید به صورت سه‌جانبه از سوی دولت، کارگر و کارفرما تامین شود. در دوره مدیریت قبلی سازمان تامین اجتماعی، حتی شورای اجتماعی تامین اجتماعی را لغو کردند که ضربه بزرگی به کارفرماها زد. سازمان تامین اجتماعی متعلق به بیمه‌شده‌هاست و باید توسط کارگر، کارفرما و دولت تامین مالی شود، دولت‌ها به تامین اجتماعی به‌عنوان منبع مالی نباید نگاه کنند که همین نوع نگاه نیز در نهایت به ضرر کارگر و کارفرما تمام می‌شود. فکر می‌کنم با تاکید جدی بر ترویج سه‌جانبه‌گرایی می‌توان مشکلات موجود در تامین اجتماعی را ریشه‌کن کرد، به شرطی که دولت همکاری بیشتری نشان دهد و تعامل بیشتری با کارگران، کارفرمایان و تامین اجتماعی داشته باشد.

بخش زیادی از ارتباط کاری کارفرمایان با نهادهای دولتی است. فکر می‌کنید در این بخش چه چالش‌هایی پیش روی کارفرمایان قرار دارد؟

یکی از عمده مشکلات کارفرمایان، بروکراسی‌های اداری در سازمان‌ها و نهادهای مختلف دولتی است که ترمز کسب‌وکار را می‌کشد. وقتی کسی به دنبال ایجاد کسب‌وکار جدیدی است، نباید آنقدر کاغذبازی و پر کردن

فرم‌ها و قتش را بگیرد که دیگر نتواند بر کسبوکارش تمرکز کند. سرمایه‌گذار به تضمین دولت نیاز دارد تا بتواند با اطمینان پول خود را در اختیار تولید و اشتغال کشور قرار دهد. او می‌خواهد اطمینان داشته باشد که با سرمایه‌گذاری روی فلان طرح، بعد از مدتی مشخص، پولش به همراه سود به او بازمی‌گردد. وقتی به کشوری مثل ترکیه نگاه می‌کنیم می‌بینیم که دولت، حتی به سرمایه‌گذارهایی که در خارج از کشور سرمایه‌گذاری می‌کنند تضمین می‌دهد، چه برسد به سرمایه‌گذارهایی که در داخل به سرمایه‌گذاری می‌پردازند. در واقع حمایت و تضمین دولت به سرمایه‌گذارهاست که می‌تواند موتور سرمایه‌گذاری را در کشور روشن نگه دارد.

فکر می‌کنید برای ارتقای سطح تعامل بین دولت و کارفرما، چه راهکاری مناسب‌تر است؟

دولت‌ها باید حرف کارفرما و کارگر را بشنوند و برای حل مسائلشان زمان بگذارند. تفکر دولتی باید در کنار بخش خصوصی وجود داشته باشد، نه اینکه دولت به تنهایی حکم کند. تا زمانی که این اتفاق نیفتد و دولت خودش را ملزم به تعامل بیشتر با کارفرمایان نداند، این سطح روابط، ارتقا پیدا نخواهد کرد.

□ به بهانه روز معمار / دکتر طاهره نصر؛ عضو شورای مرکزی نظام مهندسی کشور

براساس پژوهش‌های تاریخی، انسان در آغاز عصر نوسنگی برای در امان بودن از گرما و سرما و برف و باران و گزند جانوران، «پناهگاه» و آلونک می‌ساخته است. در این زمان هنوز تخصص در حرفه‌ها شکل نگرفته بود.

ما در هزاره ششم قبل از میلاد که تک تک خانه‌ها در پاره‌ای از بخش‌های ایران پدید آمد و آجر نیز در هزاره سوم قبل از میلاد ساخته شد، افراد خاصی از انسان، به ساختن خانه و کاشانه روی آوردند که شاید بتوان آنها را در تاریخ، نخستین بنایان و معماران برشمرد.

معماران همواره در تاریخ جایگاهی خاص داشته‌اند. واژه عربی معمار که صیغه مبالغه فرهنگی دارد به معنای بسیار عمارت‌کننده است. معماری را باید فرصتی دانست برای شناخت انسان از محیط پیرامون خود، معماری را باید آفرینش مکانی دانست که بر پایه باور و اندیشه است برای رفع نیاز. معماری هنر سازمان‌دهی فضا است و این هنر از راه ساختمان بیان می‌شود. برخی نیز معماری را هنر ساختن و هدف کلی آن را محصور کردن فضا برای استفاده بشر تعریف می‌کنند. عده‌ای نیز به معماری به عنوان هنر محصور کردن فضا جهت استفاده بشر می‌نگرند. اما در کلامی کلی، معماری یعنی تبدیل ذهنیت به کالبد عینی در قالب فرم، محتوا و عملکرد. در نگاهی کلی می‌توان هم عامل محیط را در شکل‌دهی به معماری موثر دانست و هم عامل انسانی یا به بیانی دیگر مخاطب معماری. توجه به محیط از آن جنبه مهم است که بستر طراحی به عنوان عاملی هویت بخش به معماری می‌تواند و باید مطرح باشد. همچنین تامین امنیت و آسایش مردم جامعه به عنوان مخاطبان معماری نیز ...

بسیار مهم است و می‌تواند به عنوان یکی از عوامل شکل‌دهنده معماری به عنوان پاسخ به نیاز مردم مطرح باشد. با توجه به دو عامل مذکور جایگاه توجه به «مهندسی ارزشی» و «مهندسی فرهنگی» در وظایف معماران مشهود است. چرا که معماری در بستر شهرها شکل خود را می‌یابد و آینده ساخت‌وسازهاست که سیمای شهرها را رقم می‌زند؛ لذا جایگاه معماری در این میان جایگاهی ارزشی است. ارتقای کیفی سیمای شهرها فقط توجه به آینده ساخت‌وسازها نیست.

ماده 2 قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان به تقویت و توسعه فرهنگ و ارزش‌های ایرانی اسلامی در معماری و شهرسازی، ترویج اصول معماری و شهرسازی و رشد آگاهی عمومی نسبت به آن و مقررات ملی ساختمان و افزایش بهره‌وری، حمایت از مردم به عنوان بهره‌برداران از ساختمان‌ها و فضاهای شهری و ابنیه و مستحدثات عمومی و همچنین رشد و اعتلای مهندسی در کشور به صورت آشکار، اشاره کرده است.

در این میان توجه به جایگاه «رشته معماری» در میان سایر رشته‌های هفت‌گانه مهندسی، مهم‌تر است. چرا که معمار با خلاقیت خود فضایی را خلق می‌کند و باید توجه معمار به خلق فضا در راستای ارتقای کیفیت سکونتگاه‌های انسانی و محیط زیست باشد. بنابراین توجه به جایگاه «مهندسی ارزشی» و «مهندسی فرهنگی» دو مقوله‌ای است که در سازمان‌های نظام مهندسی باید مورد اهمیت بیشتر قرار گیرد. از سویی دیگر باید برای توجه عموم مردم و متخصصان به معماری و مهندسی در ایران کوشید و زمینه حمایت و مشارکت بیشتر دستگاه‌های اجرایی جهت ارتقای طراحی و کیفیت ساختمان‌ها را فراهم کرد. روز معمار مبارک.

توجه به جایگاه «رشته معماری» در میان سایر رشته‌های هفت گانه مهندسی، مهم‌تر است. چرا که معمار با خلاقیت خود فضایی را خلق می‌کند و باید توجه معمار به خلق فضا در راستای ارتقای کیفیت سکونتگاه‌های انسانی و محیط زیست باشد. بنابراین توجه به جایگاه «مهندسی ارزشی» و «مهندسی فرهنگی» دو مقوله‌ای است که در سازمان‌های نظام مهندسی باید مورد اهمیت بیشتر قرار گیرد. از سویی دیگر باید برای توجه عموم مردم و متخصصان به معماری و مهندسی در ایران کوشید و زمینه حمایت و مشارکت بیشتر دستگاه‌های اجرایی جهت ارتقای طراحی و کیفیت ساختمان‌ها را فراهم کرد.